

Vattenstämpelns hemlighet - Den svårfångade Ruach

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-03-12
Senast uppdaterad 2009-03-13

Den svårfångade Ruach

Anden hinner aldrig måla något självporträtt. Han talar bara om Jesus och älskar att göra hans bild levande för oss. Men det finns vissa bilder på Anden. Vid Jesu dop kommer han i en duvas skepnad (Luk 3:22). På Pingstdagen kommer han i tungor som av eld (Apg 2:3). Det som Anden ger är strömmar av levande vatten (Joh 7:37-39). Anden liknas vid vinden. Både på hebreiska och grekiska är det samma ord för ande som för vind. På hebreiska Ruach, på grekiska pneuma.

Vi ser inte vinden. Men vi kan se vad vinden gör. Den böjer trädtopparna. Den fläktar oss i ansiktet. Varken vi eller SMHI kan kontrollera den eller förfoga över den. Det är något hemlig-hetsfullt med vinden. Den blåser vart den vill. Du vet inte var den kommer ifrån och inte vart den far (Joh 3:8 Giertz). Lika hemlighetsfullt är det liv vi föds till i dopet säger Jesus. Så är det med var och en som har fötts av Anden (Joh 3:8).

Vi kan inte se vinden. På samma sätt kan vi inte se Anden. Men vi kan känna vad Anden gör. Den helige Ande drar oss in i Jesu kraftfält, ger liv åt det som är dött och kraft åt det som är svagt.

Gud förmedlar denna ruach till människan. Människan kan få Guds ruach. Det något från Gud som hon då får. Det hör inte till hennes naturliga liv. Hon får det till låns. Hon har det inte som besittning. Det som förenar Gud och människa är Guds Ande. Hon får del av Guds liv.

Guds Ande, Guds mach, skildras ibland som en mäktig kraft. Den liknar en vind som far tvärsöver öknen, tjuiter genom cedrarna eller rusar ned i dalarna. Gräset torkar bort, blomstret förvissnar, när adonai ruach (Herrens andedräkt) blåser på det (Jes 40:7). När Noa suttit tillräckligt länge i arken lät Gud en mäktig vind gå fram över jorden så att vattnet sjönk undan (1Mos 8:1-2).

När Gud ville befria Israels folk ur Egypten drev Herren undan havet genom en stark östanvind, som blåste hela natten och han gjorde så havet till torrt land (2 Mos 14:21). I nästa kapitel sägs att detta skedde för en fnysning av din näsa (2 Mos 15:8).

Vi tänker oss helst att Anden talar i en stilla susning. Inte i storm och i kraft. Han talar i hjärtats ingivelser. Han är "hoppets röst bland levernets bekymmer" (Sv Ps 365:3). Han är den "klara gudomslåga, du sol som vår vikt in" (Sv Ps 162:6). Och nog kan han komma så.

Men Anden kan också komma genom det våldsamma, det oväntade, det främmande, det som överraskar oss. Anden representerar det kraftiga, det effektiva, det verksamma i Guds väsen. Vi kan inte fånga in Anden. Inte låsa in honom i en flaska. Men den svårfångade Ruach kan gripa tag i oss ...

Första gången Anden gjorde något med oss var i dopet.

Till eftertanke

Varför är människor (jag?) ofta rädda för den helige Ande? (Se Apg 2:13).
Det Anden vill ge är glädje, frid, hopp, kraft. Lyssna inåt till nedanstående ord:

Lyssna inåt

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid
och ge er ett allt rikare hopp genom den helige Andes kraft.
(Rom 15:13).

Bed

Ja, helige Ande, om detta ber jag dig:
fyll min tro med all glädje och frid
och ge mig ett allt rikare hopp.